

**II MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA NAUKOWA
ZORGANIZOWANA PRZEZ INSTYTUT TECHNIKI WSP W BYDGOSZCZY**
nt. Edukacja ogólnotechniczna – dylematy teorii i praktyki

W dniach 26 – 27 września 1995 roku w Zaciszu koło Bydgoszczy odbyła się kolejna II Międzynarodowa Konferencja Naukowa na temat: *Edukacja ogólnotechniczna – dylematy teorii i praktyki*, zorganizowana przez Zakład Dydaktyki Techniki WSP w Bydgoszczy wraz z Zespołem Pedagogiki Pracy Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN.

Na konferencję przybyli zaproszeni goście zarówno z zagranicy; z Erfurtu (Niemcy), z Bańskiej Bystrzycy (Słowacja), z Odessy (Ukraina), z Mińska (Białoruś), z Tuły (Rosja), jak i przedstawiciele wielu uczelni i ośrodków naukowych w kraju; z Wyższych Szkół Pedagogicznych w Krakowie, Rzeszowie, Zielonej Górze, Siedlcach, Częstochowie, Słupsku oraz z Politechniki Białostockiej, z Uniwersytetu Opolskiego, Uniwersytetu Szczecińskiego, z UMK w Toruniu, z WSI w Koszalinie, z Instytutu Technologii Eksploatacji w Radomiu, a także pracownicy Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Bydgoszczy.

Jako główne cele konferencji przyjęto: zapoznanie się ze zmianami w systemach kształcenia w Polsce i w innych krajach, próbę określenia zadań edukacji ogólnotechnicznej, zaprezentowanie aktualnego stanu badań dotyczącego edukacji ogólnotechnicznej – przedyskutowanie założeń metodologicznych na tle różnorodnych paradygmatów preferowanych przez obecne trendy w rozwoju nauk pedagogiczno-psychologicznych, a także próbę uaktualnienia założeń kształcenia nauczycieli techniki dla potrzeb nowej rzeczywistości oświatowej. Konferencję przewodniczył prof. dr hab. Ryszard Parzęcki, otwarcia zaś konferencji dokonał prof. dr hab. inż. Arnold Wilczyński. Komitet Nauk Pedagogicznych PAN reprezentował prof. zw. dr hab. Zygmunt Wiatrowski.

W pierwszym dniu obrad ogłoszono 8 referatów plenarnych, a także przedstawiono 24 referaty w trzech sekcjach tematycznych. Obradom I sekcji *Teoriopoznawcze i metodologiczne problemy edukacji ogólnotechnicznej* przewodniczył prof. dr hab. Ryszard Parzęcki, zaś sekcji II *Modernizacja zadań edukacji ogólnotechnicznej* przewodniczył dr Witold Potęga, natomiast sekcji III *Kształcenie i doskonalenie kadr edukacji ogólnotechnicznej* przewodniczyli prof. dr hab. inż. M. Gawrysiak oraz dr hab. M. Frejman. Wszystkie wystąpienia przyjęto z dużym zainteresowaniem. Poza tym uczestnicy konferencji brali udział w dwóch sympozjach, gdzie mieli możliwość zapoznania się z problematyką z pogranicza edukacji ogólnotechnicznej. Sympozjum I, prowadzone przez dr M. Kajdasz-Aouil dotyczyło

roli nauk humanistycznych (np. psychologii, sztuki itp.) w edukacji ogólnotechnicznej, natomiast symposium II, prowadzone przez dra H. Błażejowskiego obejmowało zagadnienia związane z odniesieniem pedagogiki pracy do problemów ogólnotechnicznych. Należy podkreślić, iż w zakresie rozważanej problematyki wszyscy uczestnicy konferencji wykazali dużą aktywność i zaangażowanie.

Wśród referatów i doniesień naukowych opublikowanych w pozycji pokonferencyjnej *Edukacja ogólnotechniczna – dylematy teorii i praktyki* pod red. R. Parzęckiego i M. Kajdasz-Aouil, przejawiają się różne nurty problemowe. Opracowania różnią się głównie założeniami metodologicznymi oraz sposobami ujmowania prezentowanej problematyki. I choć jednoznaczne podsumowanie II Międzynarodowej Konferencji Naukowej na temat: *Edukacja ogólnotechniczna – dylematy teorii i praktyki* było trudne, to zadania tego podjął się prof. dr hab. Tadeusz Nowacki (tekst zamieszczony w ww. pozycji pokonferencyjnej).

Kolejna, III Międzynarodowa Konferencja naukowa z cyklu *Edukacja ogólnotechniczna* odbyła się w czerwcu 1998 roku. Konferencja ta, uwzględniając potrzeby związane z wprowadzeniem reformy polskiego szkolnictwa, w głównej mierze dotyczyła problematyki kształcenia kadr dla potrzeb edukacji ogólnotechnicznej.

Maria Kajdasz-Aouil